

*Bize, kahramanlara hâlâ inanabileceğimizi öğreten adam,
Ian Fleming'e*

Yazarın Notu

Bu çalışma bir kurgudur. Bununla birlikte, birkaç istisna dışında, adı geçen kurumlar gerçektir. İstihbarat, karşı istihbarat ve casusluk dünyasında kısaltmalar ve semboller sıkça kullanılır. Güvenlik teşkilatlarının kısaltmalarından oluşan alfabe çorbası kafa karıştırıcı olabileceği için bir sözlüğün yararlı olabileceğini düşündüm. Kitabın sonunda bulabilirsiniz.

J.D.

“İhtiyacımız olan, ezilen ülkelerin yurttaşlarını koordine ve kontrol eden, onlara ilham olup yardım eden yeni bir örgüttür... Kati gizlilik, belli oranda fanatik gayretkeşlik, farklı uyruklularla çalışma istekliliği ve tam bir siyasal sadakat gerekli. Bu örgüt, kanımca, Milli Savunma Bakanlığı’ndan tamamen bağımsız olmalı.”

—Hugh Dalton, Savaş Ekonomisi Bakanı, İkinci Dünya Savaşı’nın patlak verdiği yıllarda, İngiliz Özel Harekât Birimi casusluk ve sabotaj grubunun yapısını anlatırken.

Pazar

KIZIL TUNA

Sırp Tren Hattı'nın makinisti, bir eli emniyet freninde Belgrad'dan kuzeye doğru, Novi Sad'a uzanan rayların üstünde, her zaman hissettiği gerginliğe kapıldı yine.

Gittiği yol, 1930'lardan 1960'lara kadar Belgrad'dan Yunanistan'a, oradan da kuzeye giden ünlü Aarlberg Doğu Ekspresi'nin rotasıydı. Tabii, içindeki yolcuların lüks içinde yüzdüğü, maun renkli pirinç malzemedен yapılmış, yemekli, yataklı ve süit vagonları çeken gıcır gıcır bir Pacific 231 model buharlı lokomotif değildi makinistin kullandığı. Arkasına, üstleri sıradan yüklerle sıkış tepiş doldurulmuş, az çok güvenilir durumda olan katarların bağlı olduğu, Amerika'dan gelmiş döküntü bir şeyi kullanıyordu.

Fakat bu yolculuğun sunduğu her manzara ona geçmişin gerginliğini hissettiriyordu; özellikle de nehre, *onun* nehrine yaklaştıklarında.

İşte, içi yine huzursuzlukla dolmuştu.

Budapeşte'ye gidecek olup içinde kömür, metal parçaları, tüketim malzemeleri ve kereste olan vagonların arasında özellikle bir tanesi, Macaristan'da bir plastik fabrikasında kullanılacak olan MIC –metil izosiyanat– varilleriyle yüklü olan bir vagon, onu çok endişelendiriyordu.

Epeyce yıpranmış bir kasket ve kir pas içindeki kıyafetler içinde, saçları seyrekleşmiş, tıknaz bir adam olan makinist, hem amiri hem de Sırbistan Güvenlik ve Sağlık Ulaşım Denetleme Bakanlığı'ndan bir gerzek tarafından, bu ölümcül

kimyasalla ilgili uzun uzun uyarılmıştı. Bu kimyasal birkaç yıl önce, Hindistan'ın Bhopal şehrinde bir üretim tesisindeki sızıntı sebebiyle sekiz bin kişinin ölümüne yol açmıştı.

Taşıdığı yükün oluşturduğu tehlikenin farkındaydı ama kıdemli bir demiryolu çalışanı ve bir sendika üyesi olarak merak ediyordu. “Bunun Budapeşte yolcuğu için anlamı tam olarak nedir?” diye sordu.

Amiri ve o bürokrat, kısa süreli sessizliğin ardından birer devlet memuru tavrıyla, bir ağızdan, “Sen dikkatli ol, yeter,” cevabını verdiler.

Sırbistan'ın en büyük ikinci şehri Novi Sad'dan uzaklaşıkça, şehrin ışıkları iç içe geçmeye başlıyor ve sessizce ilerleyen akşamda, Tuna solgun bir şerit gibi görünüyordu. Tarihte ve şarkılarda bu nehrin ihtişamından sıklıkla bahsedilirdi. Fakat gerçekte kahverengi ve son derece sıradan olan bu nehir, mum ışığı ve Viyana orkestrası eşliğinde aşıkların bindiği filikalara değil, petrol gemileriyle mavnalara ev sahipliği yapardı; en azından bu kısmında durum böyleydi. Ama yine de burası Tuna nehriydi. Balkan gururunun bir simgesi idi. Ve makinist ne zaman trenini onun üstündeki köprüden geçirse, göğsü kabarırdı.

Onun nehri...

Ön camdan dışarı, General Electric marka dizel lokomotifin farlarının aydınlattığı, önündeki raylara baktı. Endişe edecek bir şey yoktu.

Hız kumandasında sekiz seviye vardı ve bir en düşük seviyeydi. Şu anda beşteydi fakat virajlara yaklaştığı için seviyeyi üçe indirdi. Cer motoruna giden voltaj düşünce, dört bin beygirlik motorun gürültüsü de hafifledi.

Tren köprüünün düz raylarına vardığında makinist, hızı önce beş sonra altıncı seviyeye çıkardı. Motor hızlandı ve çıkardığı gürültü de arttı. Sonra arka taraflardan sert tangirtılar duyuldu. Makinist bu seslerin, hızdaki değişime tepki olarak vagonların birbirlerine çarpmasından dolayı olduğunu biliyordu. Mesleğinde en az bin kere karşılaştığı küçük bir ka-

kofoni. Fakat kafasında, bu seslerin ölümcül kimyasal maddeyi taşıyan metal vagonlardan geldiğini kurdu. Birbirleriyle çarpışıyor ve içlerindeki zehri akıtma riski oluşturuyorlardı.

Kendi kendine bunun saçmalık olduğunu söyledi ve hızı sabit tutmaya devam etti. Neden sonra, sadece keyiflenmek için sireni öttürdü.